

være, vil jeg tillade mig nu noget nærmere at begrunde det. Fyret bør opføres paa Naalsø. Det tror jeg er klart, naar Fyrinspektøren, som i sin Tid blev sendt derop for at undersøge Forholdene, kom til det Resultat, at det rette Sted for et Fyr paa Færøerne vilde være Naalsø. Deri er ogsaa flere Skibsførere, baade Dampskibs- og Seilskibsførere, som jeg har talt med, enige. Endnu i Dag har jeg talt med en ældre Skibsfører, som ganske vist mente, at et Fyr paa Suderø vilde være til Nytte for forbi-seilende Skibe, men han søiede til: først Naalsø. Det viser sig altsaa, at Naalsø er det første Sted, hvor et Fyr skal opføres, for saa vidt der kun er Tale om eet Fyr. At Fyret ikke skal opføres paa Suderø, begrundes jeg derved, at 4 eller 5 Kvartmil sønden for Enden af Suderø ligger en Klippe omgivet af mange farlige Skjær. Mellem denne Klippe og Landet er der en rivende Strøm, som i ældre Beskrivelser over Færøerne betegnes som en Malstrøm, som drager Skibe til sig, hvirvler dem rundt og sænker dem i Dybet; saa galt er det rigtignok ikke, men der er en uhyre stærk Strøm, saa at, naar Vinden gaar mod Strømmen, er ethvert Skib, selv store Skibe, udsatte for den største Fare. At lægge et Fyr paa et saadant Sted, hvor man i mørk Nat skal søge efter Fyret, anser jeg for at være meget uheldigt. Der kan ogsaa være Tale om, at forbi-seilende Skibe, Grønlandsfarere og Islandsfarere, kunne have Nytte af et Fyr paa Suderø, men i Reglen kommer Grønlandsfarere og de Skibe, som søge til Vestlandet paa Island, ikke med deres gode Villie saa nær Færøerne, at de faae dem i Sigte, og det er sin undtagelsesvis, at de faae dermed at gjøre. Derimod er et Fyr paa Naalsø til Nytte for alle de andre Skibe, som gaa østen for Derne, dels fra Nordlandet paa Island, dels fra Arkangel eller det hvide Hav eller Trondhjemsbugten, og søge syd frem til Middelhavet om Efteraaret. For disse vilde det være til stor Nytte, at Fyret var paa et Sted, hvor de vidste, at der ingen Fare var ved at komme nær til Fyret. Der-til kommer endnu, at Strømforskelene paa den østlige Side af Færøerne er af den Bestaafenhed, at naar man først er kommet i Nærheden af Suderøen, er det næsten umuligt at krydse op til de nordlige Der; thi Strømmen har mere Magt syd efter end nord efter, hvorimod, naar man anløber de nordlige Der, kan man med Lethed selv med Modvind krydse til Suderø. Jeg haaber derfor, at det ikke vil vare længe — det har allerede været altså længe — inden vi faae Spørgsmaalet afgjort, for saa vidt det høie Thing

vil stemme for Udbalgets Forslag, saa at vi kunne faae Fyr paa Færøerne, at Færøerne ikke for Fremtiden stadig skulle blive liggende ubelyste og i Modsetning til hvert eneste Sted i den øvrige civiliserede Verden være det Sted, hvor der ikke findes noget Fyr. Jeg haaber, der vil ske en Forandring deri, saaledes at Færøerne ikke ville komme til at ligge i den Henseende, saaledes som de have ligget fra Stabellsens Tid.

Formanden: Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at ihvorvel det ærede Medlem var imod Vædringsforslaget under Nr. 89, ønskede det ærede Medlem det dog ikke gjort til Gjenstand for særlig Afstemning. Det kan ske, hvis det ønskes.

Müller: Nei, jeg renoncerer derpaa.

Saffner: Jeg ønsker at motivere, hvorfor jeg har sluttet mig til Vædringsforslaget, som gaar ud paa at nægte Bevillingen til Oprettelse af en Intendantur-skole ved Marinen. Lovforslaget om Forpleiningskorpsjets Ordning aabnede i sin Tid Afgang for Marinen til at faae sine Intendantur og Regnskabsførere uddannede ved Forpleiningskorpsjet. Der indeholdtes jo i Lovforslaget Bestemmelser om, hvilke Paragrafer der skulde udtages, og hvilke Paragrafer der skulde omordnes, naar saadan Tilslutning fandt Sted. Den Gang fandt man i Marinen ingen Anledning til at benytte sig af dette Tilbud; man fandt den Gang, at Marinen fuldkommen vel kunde hjælpe sig med de Regnskabsførere, man havde haft tidligere om Bord i Skibene, og hvoraf en Del endnu stod til Raadighed. Nu siger man, at Regnskabsvæsenet er gaaet saa betydeligt frem, at det er absolut nødvendigt at have særlig uddannede Intendantur om Bord i Skibene. Jeg kan nu ikke se, hvad der egentlig skal have bevirket, at Regnskabsvæsenet skal være gaaet saa meget frem, være blevet saa meget vanskeligere i de forløbne 16—17 Aar, men selv dette indrømmet, er der jo en Afgang aabnet til at faae Intendanturerne særlig uddannede ved at benytte sig af Bestemmelsen i Lov om Forpleiningskorpsjets Ordning, og skal der nogen særlig Uddannelse til, specielt anlagt for Marinen, vil den jo med stor Lethed kunne gives i Forpleiningskorpsjets Skoler ved særlig dertil tilkaldte Lærerekræfter; og jeg foretrækker langt en Uddannelse af Intendantur og Regnskabsførere i saadanne større Skoler fremfor en Uddannelse i Smaaskoler. Det vil jo kunne hænde sig, at denne Skole ved Marinen vil kunne komme til at omfatte et enkelt Aar med ganske enkelte Elever, og